

[Stensballe.]

dem, der fører Tilsyn med Arbejdsløsheds-kasselovgivningen, og derfor kan jeg ikke være beroliget, medmindre det staa i selve Loven, hvorledes det skal være. Men her er vi akkurat lige saa vidt som i Udvalget forleden Dag under Samraadet, vi kan ikke faa det formuleret, for Ministeren mener, saa vidt jeg forstod, ikke engang at kunne gaa med til, at Ikke-Forsørgere ikke under noget Forhold maa faa mere end Forsørgere. Ikke engang det ønskede Ministeren skulde staa i Loven, saa det er der ikke noget at gøre ved. Jeg forstod paa de Udtalelser, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) fremsatte, at han i og for sig ikke var saa glad ved disse Bestemmelser, men han slog sin Lid til Kasserens Vedtægter. Jeg føler mig imidlertid ikke beroliget derved, men det er jo godt, at det ærede 9de Medlem for 6te Kreds gør det, da han jo aabenbart skal stemme for Loven i den Skikkelse, den nu faar.

Jeg skal ellers ikke gøre flere Bemærkninger, men kun stille den højtærede Minister et Spørgsmaal. Den højtærede Minister udtalte om vor Formulering af Ændringsforslag Nr. 17 til § 12, at den angik jo baade normalt Arbejde og Nødhjælpsarbejde. Ja, det er rigtigt, det er en Blanding. Men jeg vil spørge den højtærede Minister, om han, hvis vi tager den Del ud, som vedrører Nødhjælpsarbejder, saa vil kunne modtage Ændringsforslaget, for saa vil jeg gerne gøre det mellem anden og tredje Behandling — saa kunde vi altid redigere den sidste Del ind et andet Sted. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet, og det er mig Svar nok, saa meget mere som jeg spurgte om noget lignende forleden Dag i Samraadet.

Jeg skal paa ny tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Udvalgets Ændringsforslag og de af mit Parti stillede Ændringsforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne sige til det ærede 5te Medlem for 4de Kreds, at det er rigtigt, at jeg rystede paa Hovedet, for selv om man deler Venstres Ændringsforslag til Lovens § 17, Stk. 2, vil jeg naturligvis ikke kunne modtage det.

Det ærede Medlem føler sig beroliget ved mine Udtalelser om, hvorledes Loven skal administreres, men ikke over for min Efterfølger. Det maa jeg naturligvis beklage, for jeg synes, at man altid maa kunne stole paa, at de Retningslinier, der anlægges, nogenlunde bliver holdt. Det Spørgsmaal, hvorvidt man kunde gaa ind paa

en Ordning som den, Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse fik, har jo ikke tidligere været til Afgørelse, og da Kassen ikke var tilfreds med Tilsynets Afgørelse, var det rimeligt, at man forelagde Spørgsmaalet for Ministeriet. Men Meningen med det hele er jo, at de Kasser, der i Øjeblikket har en ensartet Størrelse af Understøttelsen for deres Medlemmer, ikke skal tvinges til at have en Forskel, og jeg har heller ikke forstaaet, at der i det ærede 9de Medlem for 6te Kreds's Udtalelser skulde ligge, at man under alle Forhold skal opretholde en Forskel mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere, saaledes at alle de Kasser, der f. Eks. er nede paa en Understøttelse af 2 Kr. 50 Øre, 2 Kr. 75 Øre eller 3 Kr. pr. Dag, altsaa under det, som er Maksimums-Understøttelsen, og har den for alle Medlemmer, skulde være forpligtede til efter den nye Lovs Vedtagelse at skabe en Forskel i Behandlingen af Forsørgere og Ikke-Forsørgere. Jeg har forstaaet, at Hovedhensigten med det ærede Medlems Udtalelser var paa Baggrund af Tilfældet Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Bestemmelser at sikre sig, at man ikke kan komme ud for den Situation, at Ikke-Forsørgere ved en saadan Udstrækning af den lavere Maksimumsunderstøttelse for Ikke-Forsørgere over et større Antal Dage skal kunne komme op over Forsørgerne i Understøttelsens samlede Beløb.

Gunnar Fog-Petersen: Det er rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, for saa vidt som det ikke kunde falde mig ind at ville lægge ind i Udtalelsen, at alle Kasseres Vedtægter, selv om man ikke gik til den højeste Grænse, absolut skulde indeholde en Forskel paa Ikke-Forsørgere og Forsørgere, men blot at slaa fast som det, der er Hovedretningslinien i Lovgivningen, at naar den fastsætter forskellige Skalaer for Højeste-beløbene, er Meningen den, at Forsørgerne skal være dem, der i Almindelighed, som Hovedprincip, stilles paa den højeste Understøttelse.

Stensballe: Da der ikke fastslaaes noget i Loven om det Princip, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds taler om, maa jeg gaa ud fra, at det ærede Medlem er tilfreds med, hvad den højtærede Minister og fremtidige Ministre vil bestemme. Der siges, som sagt, ikke noget herom i Loven. Det har hidtil kun været en Regel, at Forholdet skulde ordnes paa den Maade, og den synes ikke mere at skulle fastholdes; naar man ikke vil indsætte i Loven ganske klare Bestem-